28/09/2026

Ρουμανίας Δανιήλ στο Διεθνές Συμπόσιο Ιεραποστολής: Αποστολή της Εκκλησίας είναι να κηρύττει το Ευαγγέλιο του Χριστού

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ρουμανίας

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ.Δανιήλ απηύθυνε μήνυμα, κατά την έναρξη του Διεθνούς Συμποσίου Ορθόδοξης Ιεραποστολής, που ξεκίνησε σήμερα Δευτέρα 28 Σεπτεμβρίου 2026 στη Σχολή Ορθόδοξης Θεολογίας «Ιουστινιανός ο Πατριάρχης» στο Βουκουρέστι, με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την καθιέρωση των Ορθόδοξων Ιεραποστολικών σπουδών σε πανεπιστημιακό επίπεδο.

Το Συμπόσιο που θα διαρκέσει από τις 28 έως και 29 Σεπτεμβρίου και είναι αφιερωμένο στον καθηγητή Vasile Gh. Ispir.

Το μήνυμα του Πατριάρχη Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ στην έναρξη του Συμποσίου παρουσίασε ο π. Ευγένιος Maftei, σύμβουλος της επισκοπής στον Τομέα Εκπαίδευσης και Νεανικών Δραστηριοτήτων της Αρχιεπισκοπής Βουκουρεστίου.

«Η Ιεραποστολή είναι κύριο μέλημα της Εκκλησίας. Η αποστολή που εκτελεί η Εκκλησία βασίζεται στα λόγια του Χριστού που απευθύνονται στους Αποστόλους: *Πορευθέντες εις όλον τον κόσμον κηρύξατε το Ευαγγέλιο εις πάσαν κτίσιν*», τονίζει στο μήνυμα του ο Μακαριώτατος.

Ο Μακαριώτατος υπενθύμισε ότι η πιο σημαντική πτυχή της αποστολής της Εκκλησίας είναι αυτή που σχετίζεται με την ομολογία και το κήρυγμα της Αλήθειας του Ευαγγελίου του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Το πλήρες μήνυμα του Πατριάρχη Ρουμανίας

Η αποστολή της Εκκλησίας είναι να κηρύττει το Ευαγγέλιο του Χριστού και να μεταδίδει την χριστιανική πίστη και ζωή στον κόσμο.
Το 2008, η Ιερά Σύνοδος της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας αποφάσισε ότι κάθε έτος θα είναι αφιερωμένο σε ένα θεολογικό ή ποιμαντικό θέμα, προσθέτοντας αργότερα ένα αναμνηστικό στοιχείο, αφιερωμένο σε προσωπικότητες ή γεγονότα στην ιστορία της Εκκλησίας. Αυτή η πρωτοβουλία είχε ως στόχο να εντείνει την πνευματική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή στις ενορίες, προσφέροντας την ευκαιρία να εμβαθύνουν σε ένα θέμα που ενδιαφέρει τους πιστούς.

Σε αυτό το πλαίσιο, η διοργάνωση ενός διεθνούς συμποσίου στην Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή «Ιουστινιανός ο Πατριάρχης» στο Βουκουρέστι, με θέμα την αποστολή της Εκκλησίας, αποτελεί μια πρωτοβουλία που εντάσσεται σε μια φυσική προσέγγιση στην έρευνα, τη συζήτηση και τον διάλογο σχετικά με τις τρέχουσες προκλήσεις της χριστιανικής ζωής.

Η ιεραποστολή είναι κύριο μέλημα της Εκκλησίας. Η αποστολή που εκτελεί η Εκκλησία βασίζεται στα λόγια του Χριστού που απευθύνονται στους Αποστόλους: « Πορευθέντες εις όλον τον κόσμον κηρύξατε το Ευαγγέλιο εις πάσαν κτίσιν » (Μάρκος 16:15). Οι μαθητές του Σωτήρος εκπλήρωσαν την εντολή και μετέδωσαν στους οπαδούς τους, ως κύριο καθήκον τους, αυτό το ιεραποστολικό έργο. Η Εκκλησία παρατείνει και ενημερώνει το μήνυμα του Ευαγγελίου, ομολογώντας την αληθινή πίστη, γνωρίζοντας καλά ότι η ίδια η σωτηρία των ανθρώπων εξαρτάται από τη διατήρηση και την ομολογία της.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας κατανοούσαν την αναγκαιότητα μιας τέτοιας αποστολής και την εξέφρασαν με σαφήνεια. Ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης, για παράδειγμα, στην έναρξη της Μεγάλης Κατηχητικής Ομιλίας , δήλωσε: «Οι πρώτοι που πρέπει να έχουν βαθιά γνώση της χριστιανικής διδασκαλίας είναι εκείνοι που καλούνται να καθοδηγήσουν τη ζωή και την αληθινή πίστη, ώστε, μέσω αυτών, η Εκκλησία να αναπτυχθεί και ο αριθμός εκείνων που έχουν εισέλθει στις τάξεις της να αυξηθεί κηρύττοντας τον λόγο της αληθινής πίστης, σε ακρόαση όσο το δυνατόν περισσότερων πιστών ».

Επομένως, η πιο σημαντική πτυχή της αποστολής της Εκκλησίας είναι αυτή που σχετίζεται με την ομολογία και το κήρυγμα της Αλήθειας του Ευαγγελίου του Κυρίου Ιησού Χριστού, Εκείνου που είναι «η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή».

Η αλήθεια της αληθινής πίστης δεν προσαρμόζεται στις εποχές, παραμένει διαρκώς η ίδια, επειδή ομολογεί τον ίδιο Χριστό, Εκείνον που «είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και στους αιώνες» , αλλά τα μέσα με τα οποία η Εκκλησία ασκεί την αποστολή της στον κόσμο μπορούν να είναι ποικίλα και κατάλληλα για το πολιτιστικό και κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο ζούμε.

Η Εκκλησία κατανοεί ότι η δύναμη της αποστολής της δεν έγκειται στην αυτόνομη

λογική, αλλά στη λογική που φωτίζεται από τη θεία χάρη. Χωρίς αυτή την εμπειρία της θεανθρώπινης κοινωνίας, η φανέρωση της λογικής δεν οδηγεί στη θεωρία , δηλαδή σε μια θεολογία της γνώσης μέσω της κοινωνίας. Μια ομολογητική και ιεραποστολική θεολογία είναι δυνατή μόνο μέσω μιας εμπειρίας πνευματικής και εκκλησιαστικής ζωής, στην οποία ο άνθρωπος συναντά τον Θεό, στην προσευχή και μέσω της συμμετοχής στην αγιαστική ζωή της Εκκλησίας.

Η ακαδημαϊκή θεολογία καλείται να λάβει αυτό υπόψη και να καλλιεργήσει τη διάκριση ή την ικανότητα διάκρισης μεταξύ του Πνεύματος του Χριστού και του πνεύματος του κόσμου. Χωρίς την αγκυροβολία της στη ζωή της Εκκλησίας, η ακαδημαϊκή θεολογία κινδυνεύει να εκκοσμικευτεί και να χάσει από τα μάτια της τον κύριο σκοπό της: να διαμορφώσει υπηρέτες της Εκκλησίας, οι οποίοι όχι μόνο πρέπει να γνωρίζουν τη διδασκαλία της πίστης, αλλά και να τη ζουν, να την εφαρμόζουν στην πράξη στη ζωή τους, προτρέποντας έτσι τη μεταστροφή, μέσω λόγου και πράξης.

Σε μια κοινωνία που διέρχεται μια ορατή διαδικασία εκκοσμίκευσης, στην οποία οι εμφάσεις του ατομικισμού, της αυτάρκειας και της αυτοεπιβεβαίωσης είναι ολοένα και πιο εμφανείς, η ακαδημαϊκή θεολογία καλείται να ενώσει την πνευματική έρευνα με τη λειτουργική και πνευματική εμπειρία. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί η θεολογία να μην είναι απλώς μια θεολογία για το σχολείο, αλλά μια θεολογία για τη ζωή και τη σωτηρία, νοούμενη ως η ένωση του θνητού ανθρώπου με τον αιώνια ζωντανό Χριστό (βλ. Ιωάννης 11:25).

Η καθιέρωση των σπουδών Ιεραποστολής εντός της Ορθόδοξης Θεολογικής Σχολής, πριν από 100 χρόνια, είχε ακριβώς αυτόν τον σκοπό: να καταστήσει την ακαδημαϊκή θεολογία μια εφαρμοσμένη θεολογία, η οποία δεν είναι αποκομμένη από τη ζωή της Εκκλησίας, αλλά ενσωματωμένη σε αυτήν, μια ζωντανή και ομολογούσα θεολογία . Η θεολογική εκπαίδευση καλείται σήμερα – όπως και πριν από 100 χρόνια – να βρει νέες και δυναμικές εκφράσεις μέσω των οποίων θα υποστηρίξει την αποστολή της πνευματικής και πνευματικής διαμόρφωσης των νέων γενεών.

Συνεπώς, η ανάγκη να επαναβεβαιωθεί η σύνδεση μεταξύ θεολογίας και πνευματικότητας, μεταξύ πίστης και εξομολόγησης, μεταξύ χριστιανικής ζωής και ιεραποστολής γίνεται ολοένα και πιο εμφανής. Από αυτή την άποψη, οι φοιτητές των θεολογικών σχολών παροτρύνονται να συνδυάσουν αρμονικά την επιστημονική έρευνα με την πρακτική διάσταση της μελλοντικής διακονίας, η οποία περιλαμβάνει την ενσωμάτωσή τους σε έργα πνευματικής διαμόρφωσης, σε εκπαιδευτικά-κατηχητικά, κοινωνικά-φιλανθρωπικά και εθελοντικά έργα.

Αυτό ήταν, άλλωστε, και το όραμα του Καθηγητή Βασίλε Γκ. Ισπίρ, ο οποίος, ως Καθηγητής Ιεραποστολής στη Σχολή Ορθόδοξης Θεολογίας στο Βουκουρέστι, ξεκίνησε ένα μεγάλο κατηχητικό έργο για την εποχή εκείνη: το «Κυριακάτικο Σχολείο». Το έργο, που υλοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου, μέσω του Ιεραποστολικού Συλλόγου Ορθοδόξων Χριστιανών Φοιτητών , πέτυχε, σε διάστημα 10 ετών, να ενισχύσει τη σύνδεση μεταξύ Εκκλησίας και Σχολείου και να συμβάλει στην πνευματική διαμόρφωση των νεότερων γενεών.

Ήταν ένα καλοσχεδιασμένο κατηχητικό πρόγραμμα, μέσω του οποίου θεολόγοι φοιτητές από το Βουκουρέστι επιλέχθηκαν να δίνουν μαθήματα σε μαθητές σε σχολεία κάθε Κυριακή πρωί, μετά τα οποία τους συνόδευαν στη Θεία Λειτουργία σε γειτονικές ενορίες. Ξεκίνησε το 1926, με 7 ομάδες θεολόγων φοιτητών, και το έργο αυτό εξελίχθηκε συνεχώς, φτάνοντας σε ένα δίκτυο 32 τέτοιων κατηχητικών ομάδων.

Η δραστηριότητα αυτών των φοιτητών συνεχίστηκε κατά τη διάρκεια των διακοπών, με επίκεντρο τη Μονή Νεάμτς, όπου ο Ιεραποστολικός Σύνδεσμος Ορθόδοξων Χριστιανών Φοιτητών συναντήθηκε για να συμμετάσχει στα συνέδρια του Κύκλου Κοινωνικο-Χριστιανικών Σπουδών Αλληλεγγύης , μια ευκαιρία για τους φοιτητές να συμμετάσχουν στις ενοριακές κοινότητες της περιοχής, και οι φοιτητές παρείχαν βοήθεια σε νοσοκομεία και κέντρα φροντίδας [2] .

Η Εκκλησία καλείται, επομένως, να επιβεβαιώνει διαρκώς μια στάση ηθικής ευθύνης για τον τρόπο με τον οποίο υπερασπίζεται και προωθεί την αξιοπρέπεια του ανθρώπινου προσώπου, ανεξάρτητα από την κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

Από αυτή την άποψη, η αληθινή θεολογία, η οποία εκφράζει την ιεραποστολική συνείδηση της Εκκλησίας, έχει το καθήκον να διδάξει στους μαθητές να συνδυάζουν την επιστήμη με την αλληλεγγύη, τη σκέψη με την προσευχή, την πίστη με την πράξη της ελεήμονος αγάπης.

Προσευχόμαστε στον Θεό να ευλογήσει όλους τους διοργανωτές και όλους τους συμμετέχοντες σε αυτό το συμπόσιο αφιερωμένο στην χριστιανική ιεραποστολή.

Πηγή: Basilica.ro/ Φωτογραφίες: Εφημερίδα Lumina